

Prebrisani Angleži, ki tudi sadjerejo visoko cenijo, ter umno sadjerejo prav razumejo, izdelajo jamo na dnu z opeko ali plošnatim kamenjem in to radi tega, da se korenine površno širiti morejo. Tudi se lahko sami prepričamo, če opazujemo drevesa odrasla; tista, kojim se korenine poznato od zgoraj širijo, so navadno močnejša in rodovitnejša, kakor pa tista, ki so morda globoko posajena in od zgoraj nobenega sledu korenin nimajo.

Koliko bolj napačno je pa, kar sem mnogokrat videl, da je kdo izkopal jamo globoko pa čisto ozko, ter drevo za čevelj pa tudi za več globoko posadil, kakor je poprej stalo. No če sem nasvetoval, da naj bolje plitvo sadi, mi je odgovoril, da bi drevo veter podrl in pa poletna suša drevesu preveč škodovala, ter s tem na zunanje dal svojo nemarnost in nevednost.

Tedaj še tega ni vredno drevó, da bi se mu kol pristavil? No, če se zalivati neče, naj se drevesno kolo z gnojem pokrije in zemlja bo vedno vlažna ostala.

Napačno mislijo nekteri, da je boljše drevo na mestu rasti pustiti, kakor pa presaditi. No, boljše že je, kakor pa napačno presaditi. Vendar pa drevo prav presajeno, na vejah in koreninah prav obrezano, bo imelo lepi vrh, močno in pa goste korenine sesalke, ter se čisto nič v rasti ne moti, temuč le pospeši. Tako drevo začne poprej sadne popke pripravljati, ter poprej in obilniše roditi.

Obrezuje naj se na koreninah vedno primerno vejam in nasprotno čem gosteje so korenine več se naj vej pusti in popkov.

Umno obrezovanje se šteje med najvažnejše ter najumetnejše opravilo sadjorejstva. S pametnim obrezovanjem se naredi, da drevo rano cvetne popke nastavi, ter izvanredno velik sad in obilno rodi.

Seveda umnega obrezovanja se ni lahko naučiti pa trda volja in veselje do dreves bo marsikoga naučilo.

To so največje napačnosti, ki se storijo pri nas. Je pa tudi še drugih dosti, ter če je čestitvo bralcem po volji in pa če slavno uredništvo dovoli, drugikrat navedem. F. Ogorevec.

Dostavek uredništva: Lepa hvala za ta sestavek in prosimo nadaljevati. Hvaležni Vam bodo številni posebno kmetski čitatelji našega lista.

Konjerejsko društvo je sklenolo državne žrebce pri sv. Juriji na južnej železnici iz Lokarja prestaviti v Bezovje. Skušnje za podkovanje konj udeležilo se je v Gradcu na tamošnji podkovaški šoli iz spodnjega Štajera 16 kovaških pomočnikov: iz Celja 1, iz Radgone 2, Maribora 4, Ptuja 9.

Vinogradi kažejo le po nekaterih krajih dobro, posebno v Brežiškem in Konjiškem. Tu-

kaj so najšli prvi cvet 2. jun. in uže 29. jul. so se ljubi čerički glasili, kar je tam kaj zelo nenavadnega, ki naznanjajo, da grozdje mecajo in res so najšli mehke jagode, izabelo in tudi drugo črnino pa barvano. Ako Bog da, nadejajo se tam če ne sila veliko pa saj dobre kapljice.

Jernej Pepelnjak,
sadje- in vinorejec.

Dopisi.

Iz Svičine. (Znan nemčurski rogovilež) in po sili zdravnik, se klati po našem okraji, zdravi ljudi, dasiravno še zdravniških skušenj nima, zraven pa tudi nabira udov za nemški šulverein; ljudi so tukaj že veliko popustili od nekdanje svoje nemčurske trme, ter priznavajo, da je za Slovence vendar tudi dobro, ako svoj materni jezik dobro zna; šole so tukaj pred nekterimi leti bile popolnoma nemške, zaradi tega ljudje iz tistih časov ne znajo ne nemški ne slovenski, a sedaj se podučuje v šolah tudi v slovenščini in to je Štefiča tako razgrelo za nemški šulverein, da leta od hiše do hiše in ljudi silno nadleguje, da izvije kak goldinarček za prajzovski šulverein. Ali bi ne bilo bolje za tega človeka, da bi mesto se vtikati v reči, ki ga nimajo brigati, se pripravljal za svoje zdravniške skušnje, da bi mu ne trebalo se zarad izvrševanja svoje zdravniške umetnosti skrivati, kakor kakemu tihotapecu, ki kontre-band tobak črez mejo nosi. Ako mu slovenska zemlja ni povoljna, tako želimo srečno pot v veliko Nemčijo ali pa med Turke, za nas tako ne sodi. V cerkvi ga še nikdo videl ni, le v krčmi ga lahko vsak in vsaki čas najde. Prihodnjic kaj več! — Tudi tukaj se je 2. jul. napravila šolska svečanost zaradi Habsburške slavnosti. Nagovor sta skovala Štefič in krčmar Menhard, se ve da nemški, dasiravno so šolarji slovenski; v tistem nagovoru ni z nobeno besedo omenjen namen slavnosti ali svečanosti; opisujejo se le prebivalci Gornjega in Spodnjega Štajerskega, Nemci se do nebes vzdigujejo, Slovenci pa za dveri stavijo.

Od Gornje Kungote. (Slavnost Habsburške 600letnice) se je 2. julija pri nas izvanredno slovesno obhajala. Ob 10. uri je bila slovesna sv. meša z asistencijo, pri kateri so peli šolarji v splošno zadovoljnost; na konci meše so še zapeli lepo Zoranovo po dr. Ipavci vglasbeno himno. Šolski predsednik blagi g. Gustav Landauer in veleposestnik na Frauenhofu je po sv. meši vse šolarčke in šolske goste povabil na svoj zastavami in venci okinčani dom, kjer jih je lepo pogostil. Med pokanjem možnarjev in sviranjem vojaške godbe 47. pešpolka se poda šolska mladina pod vodstvom blagega G. Landauerja, g. učitelja in drugih odličnih gostov na Frauenhof, kder je pod mi-

lim nebom bilo mnogo miz pripravljenih za povabljenе goste. Šolska mladina je bila kmalu z dobrimi jedili postrežena, potem pa tudi vsi drugi gosti. Gola ljubeznjivost in dobrotljivost se je brala na lici G. Landauerja, ki se je urno sukala med otročiči, ter jim strežela. Po obedu so sledile razne igre: plezanje na mlaje, dirjanje v vrečah, petje, telovaje, deklamacije. I. Eden dečkov je gladko slovenski razlagal pomen svečanosti, drugi je deklamiral pesem Šilerjevo o zvonu poslovenjeno po Slomškcu. Tudi deklice so govorile. Vse se je vršilo prav veselo. Na večer je bila lepa razsvetljava na dreveredu pred gradom z lampioni in umetelnim ognjem, kar je g. Berenreiter iz Maribora kaj izvrstno znal narejati. Konečno je blagi g. Landauer vse šolarčke z obleko oblagodaril in vsakemu dal knjižico „Habsburški rod“ in s podobo spomenico na 600letnico. Vsaki učenec je smel žlico seboj vzeti, s katero je jedel. Marsiktero nedolžno srce je blagi gospod razveselil, pa tudi sam je imel veselje, kakoršnega le zavest storjenega dobrega dela človeku prinašati zamore. Moremo reči, da ni kde kmalu o tej letošnji šolske svečanosti kdo tako blagodušno, požrtovalno in sijajno šolskej deci veselje napravil, kakor g. Landauer. Prav iz srca sta toraj govorila vsem g. učitelj zlasti pa č. g. župnik Šinko, kedar sta se v svojih napitnicah hvaležno spominjala blagega prijatelja šolske mladine. Čast in hvala mu!

Od sv. Martina pod Vurbergom. (Habsburška svečanost.) Tudi pri nas smo 2. julija Habsburško 600letnico slovesno obhajali. Po dokončani službi božji smo se zbrali z učenci v šoli, kjer nam je nadučitelj g. Janez Muršec razložil pomen te svečanosti, ter se spomnil našega presvitlega cesarja, ki vsako leto toliko dobrega storijo ubogim, in končal svoj govor s škratnim: živijo naš presvitli cesar Franc Jožef! — Potem smo se podali v Vurberški grad, kder nam je g. oskrbnik S., ki je kakor prijatelj šol znan, radovoljno grajske sobane odprl, da smo si zamogli starinske, spomina vredne reči ogledovati, za kar se g. S. srčno zahvaljujemo. — Okolo 12. ure smo šli s šolsko mladino nazaj k sv. Martinu v sadunosnik srenjskega predstojnika g. Klemenčič-a, kjer so se otroci pogostovali in kratkočasili z mnogovrstnimi igrami, s telovadbo in s petjem blizo večera. Konečno se je razdelilo med šolarje 100 knjižic „Habsburški rod“, kupljenih od kraj. šolsk. sveta, in pa 90 podob cesarja Franca Jožefa in cesarice Lizabete. Pred odhodom se je eden izmed učencev v imenu vseh zahvalil gg. županom za to veselico podeljenih 32 gld., sl. kraj. šolsk. svetu in pa gg. učiteljem za trud, ki so ga imeli pri tej svečanosti. — V resnici se je videlo veliko veselje na obrazih otrok in tudi odraslih, posebno

pa starišev. Gotovo bo ta veseli den vsem v vednem spominu ostal. Vsem pa, ki so v enem ali drugem obziru k tej veselici pripomogli, izreka tukaj pristržno zahvalo

šolsko vodstvo.

Iz Koprivnice. (Volitev novih županov.) V sredo, 1. avgusta, bila je pri nas volitev novih županov za Koprivnico, Veliki kamen in Mrčnoselo. Za prvo občino bil je voljen g. France Pihler, ki je zdaj že v tretje to težavno poslovanje prevzel; Veliki kamen dobil je novega predstojnika, obče spoštovanega g. Jožeta Sotošeka in v okolici Mrčnoselo ostal je prejšnji župan g. Martin Vračun. Vsi trije so pošteni možje, ki se bodo gotovo po svoji moči potegovali za blagostanje njim izročenih občin. Mi bi samo nekaj še radi dostavili. Možje! ne pozabite, da ste slovenske matere sinovi! Poprimite se slovenščine pri svojem poslovanju, kakor že mnogo drugih občin. Početkoma Vam bode morebiti trdo šlo, pa vaja in dobra volja premaga vsako oviro. Berite zategadelj pridno Slov. Gospodarja, ki Vam vedno kaj podučnega prinaša. Sploh bi bilo skrbeti, da bi v naši prijazni Koprivnici vsaj nekatere hiše in krčme bile naročene na ta časopis, ki tako neustrašeno in krepko zastopa ves slovenski Štajer. Tako bi se še bolje probudila med ljudstvom zavest, da Slovenec že tudi nekaj ume in da mu ni treba pobirati drobtinic, padajočih od tuje mize. Žali Bog, da imamo posebno v naših sosednjih trgih mnogo takih, ki se sramujejo svoje matere, ki nečejo biti Slovenci, če tudi ne znajo po nemško svojega kljuna odpreti. Take Judeževe hlapce mora človek lo omilovati: „tužna jim majka.“ Vam pa, možje, ni se treba jeziti nad takimi plevami, Vaše občine so še v tem oziru nepokvarjene, in Vi bodete zato lažje svojo sveto nalogo izvrševali. Ne bojte se hujskanja in natolcevanja, ampak z možato besedo stopite v boj za narodne svetinje, in Vaši vnuki se Vas bodo še po Vaši smrti z veseljem spominjali, kazaje na Vaš grob rekoč:

Taka glava korenine,

Je slovenski oratar!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nemški cesar Viljelm je zapustil Gostinske Toplice in došel v Ischl. — V českem zboru so sklenoli volilni red spremeniti po predlogu dr. Riegerja — V Pelznah ustanovi vlada česko obrtnijsko šolo. — V Prago je došel slavni poljski poslanec Hauzner, bil od Čehov sijajno sprejet in počeščen, mnogo se je napivalo na vzajemno postopanje Čehov in Poljakov. — Nemci v deželi Vorarlberg terjajo šolske polajžbe tako, da bi vsa deca do 10. leta celi den v šolo zahajala, od